

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет

**Міжнародна стратегія
економічного розвитку регіону**

**Международная стратегия
экономического развития региона**

**International Strategy
of Region Economic Development**

Матеріали

VI Міжнародної науково-практичної конференції
(м. Суми, Україна, 17 березня 2016 року)

Суми
Сумський державний університет
2016

- відновлення природних ландшафтів;
- збільшення площ зрошення сільськогосподарських земель тільки в Херсонській області до 360 тис. га;
- забезпечення державного регулювання ринку сільськогосподарської продукції, сировини та продовольства;
- розвиток інфраструктури та логістичне забезпечення сільськогосподарської діяльності;
- підвищення фінансової стабільності сільськогосподарських підприємств у зоні зрошення (компенсація витрат на електроенергію для подачі води на зрошення, прозорий механізм формування ціни на подачу поливної води, консолідація зрошуваних земель тощо);
- ефективне використання зрошуваних земель (2-3 урожаї сільськогосподарських культур на рік);
- кадрове забезпечення інноваційного розвитку сільського господарства у зоні зрошення.

ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГО-ОРІЄНТОВАНОЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ АГРАРНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

*Олійник І.С., аспірант, Грановська Л.М., д.е.н., проф.
Херсонський державний аграрний університет (Україна)*

Пріоритетність розвитку аграрного сектору економіки України зумовлюється тим, що сільське господарство в сучасних умовах залишається головною продовольчою галуззю України, успішний розвиток якої потребує залучення інвестиційних ресурсів. В агропромисловому секторі України задіяні близько 40% населення і виробляється майже половина валового внутрішнього продукту. Сільськогосподарські підприємства України потребують технологічного переозброєння високоефективними, надійними, енергозберігаючими й екологоохоронними технічними засобами, що є необхідним для подальшого відтворення виробничого потенціалу агропромислового сектору економіки.

Відповідно до Закону України «Про інвестиційну діяльність» від 19 вересня 1991 року поняття інвестиції трактується так – всі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об’єкти підприємницької та інших видів діяльності, у результаті якої створюється прибуток або досягається соціальний ефект [1].

Для розвитку аграрного сектора було запроваджено концепцію Державної цільової програми розвитку аграрного сектору економіки на

період до 2020 року, метою програми є створення організаційно-економічних умов для ефективного соціально спрямованого розвитку аграрного сектору, стабільного забезпечення населення якісною та безпечною вітчизняною сільськогосподарською продукцією [2].

Дослідження перспектив розвитку інвестиційної привабливості України розглядають О.О. Коць, Х.І. Пістун. Вони визначають, що інвестиційна привабливість – запорука залучення інвестицій як на рівні підприємств, так і на рівні держави, адже саме інвестиційна привабливість показує, на скільки країна є привабливою для вітчизняних і зарубіжних інвесторів для вкладення в неї капіталу [3].

На думку І.П.Борейка активна інвестиційна діяльність в аграрному секторі сприяє збільшенню обсягів сільськогосподарського виробництва, підвищенню прибутковості аграрних підприємств, розширенню їхньої виробничої діяльності, що сприятиме зростанню рівня задоволення споживчих потреб населення усюї країни й поліпшенню розвитку соціальної сфери села [4].

Реальний обсяг вітчизняних та іноземних інвестицій в екологічні інновації в сільське господарство України є незначним. За даними Держкомстату України за період січень-вересень 2015 року в економіку країни надійшло капітальних вітчизняних інвестицій в сільське господарство – 17219,7 млн. грн., а за весь 2014 рік в економіку країни надійшло капітальних вітчизняних інвестицій в сільське господарство – 18795,7 млн. грн. В Херсонській області за період січень – вересень 2015 року обсяг інвестицій в сільське господарство склав 711921 тис. грн., а за увесь

2014 рік – 592185 тис.грн. Основними іноземними інвесторами України за станом на 01.07.2015 р. є Кіпр (28,6%), а також Німеччина (12,8%) і Нідерланди (11,9%) [5].

Основними причинами, що стримують інвестування екологічних проєктів в економіку України є наступні: надмірне державне регулювання; постійна зміна законодавчо-нормативної і правової бази; відсутність економічної свободи для бізнесу в сільському господарстві.

Однак подальше оновлення та заміна матеріально-технічної бази виробництва для нарощування та введення нових технологій, що зумовлять раціональне використання природних ресурсів, збільшення обсягів виробництва та зменшення впливу на навколишнє середовище можливе лише за рахунок вітчизняних та іноземних інвестицій. Виходячи з цього важливим напрямом державної політики мають бути: створення в країні привабливого для інвесторів інвестиційного клімату, направлення інвестицій в еколого-орієнтовані інновації, створення умов для підвищення

конкурентоспроможності вітчизняної сільськогосподарської продукції на ринку світових виробників.

1. Закон України «Про інвестиційну діяльність» від 18.09.1991, № 1560 (із зм. і доп.) [Електронний ресурс] // www.rade.gov.ua

2.Офіційний сайт Міністерства аграрної політики та продовольства України [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://www.minagro.gov.ua>

3. Коць О.О., Пістун Х.І. Дослідження перспективи розвитку інвестиційної привабливості України // Економіка, фінанси, право. – 2015. - №6.- С. 22-25.

4.Борейко І.П. Оцінка інвестиційної діяльності підприємств аграрного сектору економіки// Економіка АПК. – 2009. - №12.- С. 74

5.Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ЛІСОВОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ В УМОВАХ ЗМІНИ КЛІМАТУ

Павліщук О.П., доц., Кравець П.В., доц.

Національний університет біоресурсів і природокористування України

Необхідність боротьби із глобальними екологічними, економічними та соціальними проблемами, серед яких зміна клімату, зменшення біорізноманіття, погіршення продовольчої та енергетичної безпеки, посилення демографічного дисбалансу, зумовлює пошук ефективних моделей виробництва та споживання ресурсів. Значення лісових ресурсів у забезпеченні пом'якшення наслідків зміни клімату, низьковуглецевого зростання, зменшенні негативного антропогенного впливу на довкілля зумовлює важливість формування відповідних підходів до їх використання, як складових стратегії сталого розвитку лісового господарства.

В Україні до цього часу відсутня сформована та затверджена на офіційному рівні стратегія розвитку лісового господарства, яка б враховувала інтереси усіх суб'єктів лісових відносин, була спрямованою на посилення екологічного, економічного та соціального значення лісів та підвищення їх потенціалу в умовах зміни клімату. Фрагментарність відображення стратегічних пріоритетів розвитку лісового господарства України в рамках національного законодавства не сприяє системній реалізації рішень щодо забезпечення екологічно збалансованого, економічно ефективного та соціально орієнтованого лісгосподарювання в умовах зростаючих глобальних загроз.

Стратегічні пріоритети розвитку лісового господарства України в умовах зростаючих загроз, пов'язаних зі зміною клімату, повинні формуватися із урахуванням важливості адаптивного управління лісовим господарством. Такі підходи розкриті у працях Volte A. [1], Kellomäki S. [2],